

maal, der havde foreligget i 13de Samling. Han fremhævede, at Striden dengang stod mellem en Godseier og en Mand, der hørte til Bondestanden, men det forekommer mig, at det gjør Intet til Sagen, til hvilke Stænder eller Classer de to Personer høre; om det ærede Medlem har lagt Vægt derpaa, veed jeg naturligviis ikke. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det undrede mig at høre, hvad han fremførte til Begrundelse af sin Paastand om, at jeg her skulde være i Uoverensstemmelse med mig selv. Jeg erindrer meget godt det Tilfælde, hvortil han sigtede, uagtet jeg ikke har undersøgt Forhandlingerne derom ved denne Leilighed. Jeg erindrer, at der fra en stor Masse Vælgere fremkom Klager af en saadan Beskaffenhed, at man efter en lang Forhandling her i Thinget, saa at sige fra alle Sider, gav sit Beskald tillkjende, da et Medlem udtalte, at disse Klager vare ganske futile, at man aldeles ikke kunde tillægge dem nogen Betydning, og at det næsten var en Fornærmelse mod Rigsdagen, at Klager af den Beskaffenhed vare indkomne. Under denne Sags Forhandling udtalte jeg, som det ærede Medlem ganske rigtigt oplæste, at, hvis man vilde udsætte et Valgs Anerkjendelse, fordi der var fremkommet Data, som kunde tyde paa, at der muligviis var begaaet Feil, vilde man egentlig aldrig komme til at godkjende noget Valg, da jeg tør sige, at en saadan Mulighed altid er tilstede, men her er Tale om noget ganske Andet. Her er ikke Tale om, at der er Mulighed for, men her er Visshed for, at der er begaaet Feil; det skulde man dog synes er noget ganske Andet, og hvortil føre disse Feil? De føre til, at det er muligt, at det Udfald af Valget, der er opgivet, er urigtigt. Denne Visshed om begaaede Feil fører til, at vi i dette Øieblik maae sige: Vi kunne ikke antage, at den Mand, Valgbestyrelsen har proclameret som valgt, er den rette, af Vælgernes Fleerhed valgte Candidat, og dette forekommer mig, at være en tilstrækkelig Grund til ikke at anerkjende Valget, thi det forholder sig ikke som det er gjort gjældende af flere, at man uden Videre skal antage den Mand for valgt, som præsenteres os af Valgbestyrelsen, naar der ikke tilveiebringes Visshed for, at en Anden er valgt. Nei, lader os stille os paa det

Standpunkt, at vi ikke anerkjende Noget som valgt, naar der beviistlig har fundet betydelige Uordener Sted, som kunne have influeret paa Valgets Udfald, med mindre det oplyses, at den Paagjældende trods disse Feil dog er valgt. — Jeg maa endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har udtalt. Han forbausedes over, at jeg idag havde talt, som jeg gjorde, fordi jeg havde talt anderledes ved en tidligere Leilighed, men jeg vil bede ærede Medlemmer af Thinget at erindre, at jeg selv ikke har lagt Skjul paa, hvorledes jeg stillede mig til det tidligere omtalte Valgsprogsmaal. Jeg udtalte, at jeg dengang havde stillet Enbringingsforslag, som gik ud paa, at man ikke skulde forkaste Valget, men jeg søiede rigtignok til, at der var andre Omstændigheder tilstede ved hiint Valg end ved det her foreliggende, og navnlig den, at der dengang ikke fremkom det Mindste, som kunde tyde paa, at der var nogen Urigtighed i Realiteten. Dette gjorde, at jeg meente, man burde undersøge Sagen nøiere; men her foreligge ligefrem bestemte Data, som tyde paa væsentlige Uoverensstemmelser i Henseende til Noget, der henhører til Realiteten, nemlig endog med Hensyn til Stemmeantallet og med Hensyn til, at nogle Mænd ere admitterede til at stemme, om hvis Valgberettigelse der kunde være Tvivl. Forøvrigt stillede jeg i Spidsen for mine Udtalelser, at det netop ved en Forhandling som den, hvorom her er Spørgsmaal, forekom mig, at der laa Magt paa, at Thinget saavidt muligt blev i Consequents med sig selv. Naar jeg engang havde hitret en Anskuelse, som Thingets overveiende Fleerhed havde forkastet, kunde det ikke falde mig ind ved Spørgsmaal af den Natur som nærværende gjentagne Gange at ville søge at gjøre min private, individuelle Mening gjældende ligeoversfor Thingets Majoritets Mening, som den er udtrykt i Afstemningen, thi, hvis man vilde bære sig saaledes ad, kunde man aldrig komme til nogen Fasthed, til nogen Praxis i slike Spørgsmaal, og jeg gjentager, at det netop ved Spørgsmaal af denne Beskaffenhed, som streife ind paa personlige Forhold, hvor stundom — lad os kun sige det reent ud — Partilidenstaben